

Et TEMA fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet

VEIEN TILBAKE TIL VÅRT SANNE BILDE

Et foredrag holdt på Paratheke samling, Frikirkens hus, april 2005

Roald Kvam © 2008

En avslørt hemmelighet er et åpenbart mysterium.

Apostelen Johannes vil uttrykke det dypeste og mest sentrale om Guds vesen. Og han vil si i ett ord hva Gud er. Da sier han: "Gud er kjærlighet" (1Joh 4:16).

Kjærlighetens bilde: Brudgommen og Bruden og Barnekåret

Da Gud skulle skape et bilde av seg selv, den ene treenige, skapte han et kjærlighetens bilde: Brudgommen og Bruden og Barnekåret. Vi ser en mann og en kvinne. De er bestemt for hverandre. De er ulike i funksjon, men like i posisjon. Begge er barn av Gud.

Adam og Eva. Vi ser Guds bilde i Adam og Eva's åpne, utslørte kjærlighet. Kjærlighet er uttrykk for samfunn, hengivelse. Gud er kjærlighet, den som hengir seg, som deler, som har samfunn, som har kontakt, som må kompletteres med en annen, ifølge biskop Børre Knudsen i boka "Grunnsøylene" (Credo Forlag 1995). Det er dette som kommer til uttrykk i mann og kvinne og deres dype enhet i kjærlighet.

Moses skriver: "Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem. Og Gud velsignet dem og sa til dem: Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden, legg den under dere og råd over havets fisker og himmelens fugler og over alt levende som rører seg på jorden." (1M 1:27-28 og 2:18-25 jf Matt 19:4-5, Ef 5:31).

Egentlig står det "mannlig og kvinnelig skapte ham dem". Når det står mannlig, brukes et ord som betyr å trenge inn, gjennomtrenge, komme utenfra og inn. Når det står kvinne, brukes et ord som betyr fordypning. Vi har et bilde av kjønnsorganene foran oss. Noe som omslutter, er altså ordet for kvinnelig. Det som tar imot, som bærer og som føder.

Bildene er erotiske og sier noe om "Guds pedagogikk": "Etter at Gud i fordums tid mange ganger og på mange måter hadde talt til fedrene gjennom profetene..." (Heb 1:1). Men mer en eros er dette Guds agape, kjærlighetens bilde.

Bildene står nakne i Bibelen. De er klare – pedagogiske i dette at de sporer oss tilbake til vårt sanne bilde – selv om vi tilslører dem litt forlegent med vår oversettelse.

Åpen tale – åpenbaring

Gud talte åpent med Adam og Eva om sin gode vilje, vårt sanne bilde. Slangen skrur

bildet og vrenger budskapet. Vi var lydhøre for fiendens forkynnelse. Og nå er vi aldri helt det vi er skapt til, fordi vi er preget av et vrengebilde. Etter synden kan ikke Gud tale åpent med mennesket. Gud må åpenbare sitt bilde brikke for brikke og nærmest sette vårt sanne bilde sammen igjen som et puslespill inntil Han endelig avslører hemmeligheten – herligheten – og stiller Menneskesønnen fram som et åpenbart mysterium, malt for våre øyne ved forkynnelsen av Guds ord. Aldri så vakkert som i budskapet om Brudgommen og Bruden og Barnekåret.

Apostelen Paulus skriver: "Det som intet øye har sett og intet øre hørt, og det som ikke oppkom i noe menneskes hjerte, det har Gud beredt for dem som elsker ham. Men for oss har Gud åpenbaret det ved sin Ånd. For Ånden utforsker alle ting, også dybdene i Gud." (1Kor 2:9-10).

Åpenbaring er altså Guds måte å gi oss del i sannheter som ikke er kjent for oss: Et mysterium er en hemmelighet. En avslørt hemmelighet er et åpenbart mysterium. En slik åpenbaring formidles til mennesket både i muntlig og skriftlig form. Det handler ikke om noe mystisk, uoversiktlig eller uklart, men at dette budskapet ikke oppkom i noe menneskes hjerte, det var skjult for våre øyne inntil Gud avslørte det. At det er dårskap for dem som går forta, er nok så, men uklart er det ikke! (1Kor 1:18).

Se bare til Guds åpenbaring i skaperverket, i naturen! Apostelen Paulus skriver: "For det en kan vite om Gud, ligger åpent for dem, for Gud har åpenbaret det for dem. For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, har vært synlig fra verdens skapelse av. Det kjennes av hans gjerninger, for at de skal være uten unnskyldning." (Rom 1:19-20).

Gud skapte altså verden på en slik måte at alle mennesker kan forstå at Han finnes. Skaperverket vitner stadig om Skaperen, og forkynner blant annet at bærekraftig utvikling bygges på to-kjønnssteologi. Og det legemet Gud gav oss forkynner nådegaveprinsippet for så vidt som vi beveger oss hensiktsmessig ene og alene ved at lemmene gir seg til hverandre i en harmonisk tjenstedeling. De mange lemmenes del i det ene legemet vitner om de helliges samfunn, men det råder ikke demokrati i legemet: Hele legemets bevegelse er innordnet hode. Vår kropp gir et glimt av Guds bilde. Den har Kefale-struktur og er teokratisk for så vidt som vi er slik Gud satte oss sammen, slik han ville det – og så det såre godt (1Kor 12).

Guds hensikt for våre liv er i går og i dag den samme. Han vil skape oss på ny i sitt bilde, i Kristus, og vil ved Ordet og Ånden forme oss til et liv i Hans lignelse. Han gir oss tilbake vår sanne identitet som Guds barn, som mann og som kvinne. Han ber oss forkynne det for verden idet vi gir oss til hverandre på en måte som avspeiler Guds bilde.

Gud er god så Han sier mer enn hva den generelle åpenbaringen i skaperverket (og samvittigheten jf Rom 2:14-15) kan vise oss, slik at vi skal forstå hvem Gud er, vår egen tilstand og høye kall, og komme til Ham for å bli frelst. Slik spesiell åpenbaring kan komme på forskjellig vis, for eksempel gjennom syner, drømmer, engler, direkte tale og gjennom tegn og under. Her er det en veldig variasjon.

Et forbilde er en modell av det egentlige

Bibelens budskap har én hensikt, uansett hvilken måte det formidles på: Åpenbare Guds frelse, det sanne bilde, det fullkomne fellesskapet som avspeiler den ene treenige Gud. Gud vil bare at "alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse." (1Tim 2:4).

Gud bygger sitt budskap blant annet med forbilder i Det gamle testamente og speilbilder i Det nye testamente. Et forbilde er likesom en skygge som viser mønsteret av det egentlige. Et speilbilde er en avspeiling av det, som vil gi refleks og videreformidle dets lys.

Familien. Gud åpenbarte sitt "familiebilde" for Abram i 1M 12:1-3: Hele menneskeheten skulle velsignes i ham, få leve i Guds lignelse. Vi ser troen viser seg i bruddet med "landet", "slekten" og "farshuset" som verden byr oss bygge. Kan hende ser vi, i et glimt, Guds rike der menneske lever til Guds ære og der vi som Guds barn likedannes med Hans Sønnns bilde, "for at han skulle være den førstefødte blant mange brødre" (Rom 8:29 jf Mark 3:31-35 og 10:28-31).

Gud er trofast om vi er troløse og holdt fast ved sitt hjertes bilde av det fullkomne fellesskapet. Gud våket over budskapet om vårt høye kall. Det Gud åpenbarte for profetene, ble etter hvert skrevet ned, og gradvis vokste både Bibelen og det utilslørte bildet fram.

Forsamlingen. Gud åpenbarte et forbilde ("en skygge") av "de helliges samfunn" for Moses med Loven (3M 20:26). Det avslører apostelen Paulus blant annet i Kol 2, når han med vers 16-17 åpenbarer forholdet mellom Kristi legeme og Loven (jf Heb 10:1-10, Rom 7:11, 1Tim 1:8). Jesus sier selv: "Dere må ikke tro at jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene! Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle." (Matt 5:17 jf Kol 1:19 og 2:9).

Når "Guds utvalgte, hellige og elskede" oppdager formaningsens evangeliske karakter (= "Bli det du er!"), begynner de å bevege seg som Den Hellige i den verden som ligger i det onde (Kol 2:6-8 og 3:1ff).

Formaningene forkynner Lovens livsstil – "hellig, hellig, hellig" – på en slik måte at den skapes (Rom 6:1-12.17 og 12:1ff). Det hellige folket trer fram som Kristi legeme for de fortapte, som en invitasjon til omvendelse og tro.

Tabernaklet. Gud åpenbarte et forbilde av soningen, Forsoneren og forsoningen for Moses med Tabernaklet (2M 25:1-9.40 jf Apg 7:44, Heb 8:1-6 og 9:24). Moses formet Tabernaklet i alle måter etter det bilde Gud gav ham. Ennå i dag får vi forkynt frelsens mange fargerike fasetter gjennom Tabernaklets materialvalg og utsmykninger, redskap og planløsning. Vi er takknemlig for at det er et gudgitt budskap i Tabernaklets bilde. Det er et tredelt bilde: Forgården, Det Hellige, Det Aller Helligste.

Templet. Gud åpenbarte et forbilde av et åndelig hus av levende steiner for David med Templet (1Krøn 28:10-19, 1Pet 2:4-10, Ef 2:20-22, 1Kor 3:16). David formet Templet i alle måter etter det bilde Gud gav ham. Det er fremdeles et tredelt bilde.

Menneskesønnen – et bilde av den usynlige Gud

Gud åpenbarte mysteriet i Menneskesønnen for dem som Han forut bestemte til dette med Evangeliet. Apostelen Paulus tar imot evangeliet og ser med troens øyne: "I ham har vi forløsningen, syndenes forlatelse. Han er et bilde av den usynlige Gud, den førstefødte framfor enhver skapning." (Kol 1:14-15). Det er et tredelt bilde:

Et legeme som han tar imot av Gud sin Far, som han bruker for å la Hans vilje skje på jorda så som i himmelen, gjennom lydhørhet og tillit.

En sjel som han tømmer for sitt eget til beste for sin neste.

En ånd som han knytter til Gud sin Far, endatil midt i dødsstunden som et uttrykk for identitet og tro til løftesordet som sier at Gud fører sine fram til ære for Hans navn.

Et speilbilde er en avspeiling av det egentlige

Gud gav apostelen Paulus noen speilbilder av det egentlige, vårt sanne bilde.

Det nye mennesket. Apostelen så Jesus Kristus "tabernaklet" i hver den som tror: "Må han selv, fredens Gud, hellige dere helt igjennom, og må deres ånd, sjel og legeme bevares fullkomne, ulastelige ved vår Herre Jesu Kristi komme! Han er trofast som kaller dere, han skal òg gjøre det." (1Tess 5:23 jf 1Kor 3:16, Kol 1:26-28).

Forsamlingen og familien. Apostelen så Jesus Kristus "tabernaklet" i fellesskapet av oss som tror og i vår familie. Han beskriver dette speilbildet "mange ganger og på mange måter", med sterke farger og klare linjer, i brevene sine (Ef 2:20-22, kap 3:3-11 og kap 4-5). Apostelen forkynte Kristi ord slik at forsamlingen og familien i alle måter ble formet etter de speilbilder Gud gav ham av Menneskesønnen.

"Forsamlingsbildet" er så viktig for Gud at apostelen påla medarbeidere å bli igjen i et område for å ordne "det som ennå stod igjen, og innsette eldste i hver by" (Tit 1:5 jf Apg 14:23). Apostelen forklarer hvorfor i Efeserbrevet: "For at de hellige kunne bli gjort i stand til tjenestegjerning, til oppbyggelse av Kristi legeme, inntil vi alle når fram til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde, for at vi ikke lenger skal være umyndige og la oss kaste og drive omkring av hver lærdoms vind ved menneskers spill, ved kløkt i villfarelsens listige knep. Sannheten tro i kjærlighet, skal vi i alle måter vokse opp til ham som er hodet, Kristus. Ved ham blir hele legemet sammenføyd og holdt sammen med hvert støttende bånd, alt etter den virksomhet som er tilmålt hver enkelt del, og slik vokser det sin vekst som legeme til sin oppbyggelse i kjærlighet." (Ef 4:11-16).

"Familiebildet" er så viktig for Gud at apostelen maler det ut over lengre avsnitt i flere av sine brev (Ef 5:22-33, Kol 3:18ff, 1Pet 3-5).

Kefale-struktur = Elske og ære

Guds bilde har **Kefale-struktur** (1M 1-3, 1Kor 11:3, Joh 4:34 og 6:38, 1Tim 2:11-15, Ef 5:23). Vi ser det i dette vidunderlige fellesskapet som vi kalles tilbake til med tilsagnet

om *Barnekåret*: "Abba, Far!" Menneskesønnen har i sitt forhold til Faderen gjennom livet, døden og oppstandelsen vist oss hvordan Kefale-strukturen vil fungere i praksis og hvilket mektig våpen det er og hvilken herlig seier det gir.

Gud vil at Kefale-strukturen skal "tabernakles" og speiles i enhver kristen (ånd, sjel og legeme), i forsamlingen og familien, likesom Kristus er speilet i Tabernaklets kunst- og håndverksarbeide. I lyset av Den ene treenige – men også i forholdet mellom Frelseren og Forsamlingen, *Brudgommen* og *Bruden* (Ef 5) – åpenbares det at mannen som kvinnens "hode", bærer et hovedansvar for å beskytte, bevare og bevege etter Guds ord. Og kvinnen som mannens medhjelp – lik legeme – får en mektig mulighet til å la Guds vilje skje på jorden så som i himmelen, gjennom lydørhet og tillit.

Vrengbilder debatten avslører

Fornuften og Feminismen frister oss til å bryte brikker av Bibelens bilde, av *Barnekåret*, *Bruden* og *Brudgommen* – og de river og sliter sterkt i den salige sannheten: "Kristus i dere, håpet om herlighet" (Kol 1:27). Derfor står vi i stadig fare for å forkynne noe annet enn det Gud har invitert oss til.

Mennesket. Motparten setter likestilling – i betydningen "samme tjenester" – som betingelse for likeverd. Det er et menneskesyn som er fremmed for Guds folk. For Guds ord forteller oss at vi har alle samme, uangripelige verdi fordi vi er skapt i Guds bilde. Barnet i mors liv er med det bibelske menneskesynet like verdifull som Beckham, Bush, eller Birger. Verdien er ikke knyttet til yrke, ferdigheter eller tjeneste i Guds rike.

Menigheten. Guds ord gir oss tre stikkord for menighetens byggevirkosomhet: Legemet, lemmene og hodet. Det er de helliges samfunn, nådegaveprinsippet og Kefale-strukturen. Fornuften og Feminismen vil bryte med Kefale-strukturen, bruke nådegaveprinsippet til likestillingskamp med likeverdstanke som "brøytebil" og gjøre det demokratiske alene – at "Kirken selv" bestemmer – til den nye kirkens identitet. Men Guds folk kan ikke tone ned forsakelsen og bekjennelsen uten å gjemme bort sin gudgitte identitet. Og Guds folk kan ikke misbruke nådegaveprinsippet uten fare for å miste "verktøykassa" si (1Kor 12). Og Guds folk kan ikke si fra seg Kefale-strukturen uten å reise seg mot kunnskapen om Gud (2Kor 10:5). Med motpartens menighetssyn mister vi muligheten til å bli det vi er: Kristi legeme av likeverdige lemmer som fungerer etter sin hensikt.

Guds ord. Fornuften og Feminismen forstår budskapet om vårt sanne bilde ifra Guds ords hoveddeler (Loven, Evangeliene og Brevene) som kulturelt betinget og mener derfor at det først og fremst skal forstås ut ifra sin samtid og særskilte lokale forhold. Visst vet Guds folk at kunnskap om den tiden Guds ord ble talt inn i, kan gi farger til budskapet. Men Guds folk fastholder den sannhet at Guds ord forklarer Guds ord (Sal 119:130.160). Nå kan vel også motparten si at også den vil bekrefte dette som en lærerik leseregul. Men hør: Å bekrefte det er ikke det samme som å betone det. Det som betones vil over tid forme vårt Bibelsyn. Vi har i dag ulik tilnærming til Guds ord. Vi krysser hverandre ved bokstaver, setninger og avsnitt, men siden går vi fra hverandre for så vidt som vi stadig kommer til ulike og uforenlige konklusjoner. Selv om vi i dag kanskje lykkes med å forsvare at vi vil bekrefte samme syn, vil vi over tid formes av det syn vi betoner. Vi vil derfor drive fra hverandre. For Den Evangelisk Lutherske Frikirke sin del,

kan vi allerede sommeren 2005 miste retten til det nydelige ordet *Synode* dersom vi etablerer en "kjøreregel-kirke".

Gud. Menighetens misjon er å ære Gud ved å gjenspeile Den ene treenige. Vi er skapt i Guds bilde, til mannlighet og kvinnelighet, og det viser seg med Guds ordninger for mann og kvinne i hjem og menighet (1M 1-3, Luk 6:12-16, 1Kor 11-14, Ef 5, 1Tim 2). Fornuften og Feminismen forsøker å føre inn en moderne mannlighet og kvinnelighet som tilslører gudsbildet, særlig utsatt er "Gud Fader". Dersom motparten klarer å motivere 2/3 av utsendingene til Synoden i 2005 til å bryte med Kefale-strukturen og la nådegaveprinsippet brukes til likestillingskamp, så begrenses Menighetens mulighet til å leve i Guds lignelse i Den Evangelisk Lutherske Frikirka.

"Men tal du slik det sømmer seg for den sunne lære" (Tit 2:1).

Apostelen Paulus er svært nøye med at det åpenbarte mysteriet ikke må bli forandret eller forvansket (Gal 1:7-9.12). Han vet hva som står på spill: Forvanskes bildet blir det vanskeligere for "vredens barn" (Ef 2:3) å finne tilbake til Gud sin Far. Forandres evangeliet går dyrebare mennesker evig fortapt. Det er slik sett ikke så rart at det glade budskapet om vårt sanne bilde – Barnekåret, Brudgommen og Bruden – blir angrepet.

Djevelen hater evangeliet, han hater Den Hellige Ånd som formidler åpenbaringen, han hater Faderen og Sønnen, *Barnekåret*, han hater Menigheten og den kristne familien, *Brudgommen* og *Bruden*. Det første Bibelen sier om ham, er at han sår tvil om Guds ord: "Har Gud virkelig sagt..." (1M 3:1). Det er viktig å forstå at han stadig skyter sine piler mot det Gud har sagt. Derfor er det så avgjørende at vi aksepterer evangeliet, det åpenbarte mysteriet – og bøyer oss dypt for den sannhet og nåde at Gud vil la oss leve et liv i Hans lignelse, både som enkeltmennesker, som familie og som menighet.

La oss ta imot det **legeme** Gud gav oss og la Guds vilje skje – i og gjennom det – på jorda, så som i himmelen gjennom lydhørhet og tillit.

La oss uttømme vår **sjel** for alt vårt eget til beste for "vredens barn" som er verdifulle for Gud, men fortapt uten Kristus.

La oss knytte vår **ånd** til Faderen og vandre i **Ånden** under den kamp vi må kjempe, som et uttrykk for vår sanne identitet og tro til at Faderen vil føre oss fram fra herlighet til herlighet (2Kor 3:18 jf 1Joh 4:16).

I Jesu navn, Amen

Dreieskiva.com